

природой и людьми, дает простые знания, умения и навыки в трудовой деятельности.

Народные игры построены на сюжетах, знакомых детям. Они зажигают, заводят детей, будят воображение. Дети, обучая друг друга играм, осваивают их, внося свои изменения, и, таким образом, здесь имеет место детское творчество. Дети все различны по характеру, темпераменту, и в народных играх каждый ребенок имеет возможность проявить свою индивидуальность.

Нами была разработана программа социально-нравственного воспитания детей дошкольного возраста, в которой ключевым средством воспитания выступает народная игра. На наш взгляд, предложенная программа будет способствовать активному внедрению воспитательного потенциала, заложенного в различных средствах народного творчества, в частности, народной игры, в образовательный процесс учреждения дошкольного образования и семейную практику, а также повышению уровня социально-нравственной воспитанности детей, возрождению народных традиций, формированию национального самосознания.

Тарнауз О.І.

ВДПУ ім. М. Коцюбинського

ВПЛИВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА СОЦІАЛІЗАЦІЮ ОСОБИСТОСТІ

На початку ХХІ століття освіта покликана осмислити свої здобутки, уроки, освоїти нові цінності. На сьогоднішній день відбувається глобальна переоцінка цінностей, і перш за все змінюються орієнтири підростаючого покоління. Однією з актуальних проблем, яка потребує особливої уваги на даному етапі розвитку не лише освіти, а й суспільства у цілому, є проблема соціокультурної компетентності як ціннісного аспекту життєдіяльності особистості.

Перспектива майбутнього, наприклад, для сучасного підлітка відкривається в ході засвоєння різних форм життєдіяльності людини (навчання, праці, спілкування, професійної діяльності, дозвілля). Проте успішна життєдіяльність особистості також залежить від розуміння нею ситуації в якій вона знаходиться. Більше того, здатність впливати на процес розвитку подій у житті, залежно від того який характер несуть вчинки, допоможе направити об'єкт у правильному напрямку, для досягнення певної цілі.

Першочерговим фактором у процесі формування особистості є вплив на її свідомість. Отже, процес соціалізації особистості відіграє основоположну роль в процесі формування соціокультурної компетентності.

Так як соціокультурна компетентність інтерпретується як процес життєдіяльності особистості, вона більш ніж підходить під структуру поняття життєва компетентність. Актуалізована сучасними соціокультурними трансформаціями життєва компетентність особистості визначається і аналізується як реальна здатність адекватно і відповідально реагувати на

стрімкі соціальні зміни, застосовувати набуті знання, навички та вміння адекватно різним життєвим ситуаціям, як існуючим, так і очікуваним. Такий процес можна з упевненістю назвати соціалізацією особистості. Головним соціальним процесом, через який здійснюється взаємодія між особистістю та суспільством, є процес соціалізації. Завдяки соціалізації людина залучається до суспільства, засвоюючи звичаї, традиції і норми певної соціальної спільноти, відповідні способи мислення, властиві даній культурі, взірці поведінки, форми раціональності та чуттєвості.

Отже, так як явище соціокультурної компетентності нерозривно пов'язане з процесом формування особистості, та соціалізації її в сучасному суспільстві, тому що суспільство трансформується, змінюються його стереотипи та цінності, сучасна освіта повинна підтримувати та скеровувати молодь на збагачення свого досвіду та досвіду майбутнього покоління. Завдяки соціалізації людина залучається до соціального життя, одержує і змінює свій соціальний статус і соціальну роль. Водночас протягом життя багаторазово змінюються людина, її вік, погляди, уподобання, звички, правила поведінки, статуси і ролі. Завдяки соціалізації особистість реалізує себе у суспільстві.

Харламова Т.С.

ХДАДМ

ГОЛЛАНДСКАЯ ХОРЕОГРАФИЧЕСКАЯ КУЛЬТУРА XX ВЕКА: ПОИСКИ ПУТЕЙ СОХРАНЕНИЯ ДУХОВНОСТИ

Проблема духовных оснований культурных практик в эпоху постмодернизма является предметом научных исследований различных отраслей гуманитаристики. Изучение этой темы на примере голландской хореографической культуры XX века особо актуально, поскольку открытость и диалогичность этого культурного региона может служить образцом для наследования.

Культура Голландии в XX веке была ареной проявления разновекторных тенденций: с одной стороны, происходила диффузия элементов американской культуры; с другой стороны, наблюдались попытки сохранить уникальность автохтонных черт культуры. Научная новизна исследуемой темы заключается в попытке раскрытия культурных механизмов, поиска оптимальных путей, гармонизации голландской культуры в диалектическом единстве традиций и новаций.

Исследователь фольклорных традиций Нидерландов Йоп Поллман отстаивал идею защиты национальной культуры от иностранного влияния. По мнению культурной и интеллектуальной элиты, угрозой духовности страны были даже невинные и безобидные чарльстон и фокстрот. Они могли нанести моральный вред как исполнителям, так и зрителям. В то время, даже существовало такое понятие, как "танцевальная проблема". По данному вопросу была отправлена петиция правительству, от которого ожидалось вмешательство. Элита сама помогала создавать атмосферу моральной паники,